

Quaestiones argumenti obstetricii

<https://hdl.handle.net/1874/295857>

II

QUAESTIONES
ARGUMENTI OBSTETRICII,

QUAS,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

GOZEWINI JANI LONCO, C. J. FIL.,

MED. DOCT. ET PROF. ORD.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS MEDICAE DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus,

SUMMISQUE IN

ARTE OBSTETRICIA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS,

IN ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

DEFENDET

RUDOLPHUS THEODORUS HART,

e pago Nieuwer-Amstel,

MEDICINAE DOCTOR.

DIE XXI FEBRUARII, A. MDCCCLXIII, HORA VII DIMIDIATA.

AMSTELODAMI,

APUD A. ZWEESAARDT ET FILIUM.

MDCCCLXIII.

• HALL'S FIELD LIBRARY OF OREGON

• FREDERIC H. HALL

• JULY 22 1903 AT 207 LINDEN

THESES.

I.

Assentior viro Cl. SPIEGELENBERG dicenti: Wenn in Folge eines Missverhältnisses durch das Zusammentreffen verschiedener Umstände das Leben des Kindes verloren gegeben werden muss, so hat man das volle Recht, auch ein lebendes Kind zu perforiren, damit man wenigstens die Aussicht der Erhaltung der Mutter habe. Hält man an dem entgegengestzten Grundsätze fest, so rettet man nicht bloss nicht das Kind, sondern richtet in der Regel auch die Mutter zu Grunde.

II.

In parturiendi negotio multo minus offenditur velamenta non rumpendo quam rumpendo.

III.

Post uteri rupturnam, nisi infans maturus in abdomen lapsus luculentissime vitam prodat, ne periturae matri laparotomiam instituas.

IV.

Secundinarum solutio secundum methodum, quam vir Cl. CRÉDÉ praeprimis laudavit, ceteris praefereenda.

V.

In instituenda extraetione manuali capit is succedentis egressus non nisi in pelvis cavum descenderit methodo, quae dicitur PRAGENSI promoveri debet.

VI.

Graviditas extrauterina primis mensibus a normali vix distingui potest.

VII.

Carcinoma colli uteri gravidi abortum artificiale vctat.

VIII.

In haemorrhagiis uteri, dilatationis stadio accidentibus, quae a placenta prævia non dependent, a turundis abstine.

IX.

Repositoria, quibus funieulum umbilicalem prolapsum reducere conantur, prorsus rejicienda sunt.

X.

Foetus situs capite praevio e gravitatis lege explicandus est.

XI.

Abortum artificiale in pelvi cum normali, tum abnormi suo tempore instituere licet.

XII.

In convulsionibus parturientium plus plerumque auxilii per cutem, rectum intestinum et vaginam quam per os adferri potest.

XIII.

Vectis usus ab obstetricatoribus non omnino negligendus est.

XIV.

Vis quae vocatur electrica ad neonatos data necessitate excitandos valentissimum auxilium.

XV.

A situ capitis foetus obliquo, dummodo intactum manet, neque in parturientem neque in foetum incommoda redundare solent, quae facile producuntur, inepto situs mutandi molimine

XVI.

Punctio velamentorum peculiari instrumentorum genere non indiget.

XVII.

Ubi pelvis parum ex angustia peccat, facie praevera, partum versione quam forcipis auxilio absolvere praestat.

XVIII.

Recte vir Cl. VAN SWIETEN: numquam fere magis periclitatur fama medici quam ubi agitur de graviditate determinanda.
